

Lịch Mới

Tôi treo cuốn lịch mới có hai tháng Mười Hai - một tháng cuối năm nay, một tháng cho năm tới...

Người in lịch muốn nói Năm-Mười-Ba-Tháng chẳng? Hay là Chưa-Hết-Năm, treo lịch mới...cũng được?

Ai cũng muốn mình bước đuổi kịp bóng-thời-gian! Không riêng gì Việt Nam mà...thế giới đều thế?

Nghĩ...cũng hay chứ nhỉ; Người không cánh, nên mơ? ...Cái gì thấy bây giờ, hẹn hò ai có cấm?

Tôi nhìn màu mực đậm in trên lịch hàng năm...dù gần gũi, xa xăm, có đi thì có đến...

*

Tôi nhìn làn khói quyện. Khói đó bay về đâu? Tôi nhìn lên mái lều, đôi bồ câu tắm nắng...

Sáng ở đây bình, lặng. Gió, gió nhẹ, nhẹ nhàng...Cây không còn lá vàng, mùa Đông đang rét đậm...

Tôi nhớ ai xa lắm...xa như đời tôi xưa. Tôi nhớ tiếng võng đưa, những câu hò thắm thiết...

Tôi nhớ những người chết...không chỉ mới hôm qua lúc đó trăng mới tà...trên núi như sương tỏa...

Tôi nghe tôi giác ngộ ba la mật ngọt ngào...Tôi không có ước ao. Ước ao làm chi nữa?

*

Tháng Mười Hai. Và gió. Mùa Chạp cốm xanh mơ...Và, tôi vẫn còn thơ gửi em năm mươi bảy!

Thời gian dòng nước chảy, cuốn lịch là con đò...Lòng sông có thể dò, lòng người...không có thước!

Nào ai nú ai được? Tà áo lụa gió bay! Tôi nói vậy, với ai? Bờ câu bay. Mái ngói...

Trần Vấn Lệ